

Kanadai Magyar Újság
Kanada és az angol birodalom legelterjedtebb vezető magyar lapja.
Működési székhely: Winnipeg, Man. 296 1/2 Main Street
Előfizetési ára év 33.00
Külföldi országokban 37.00
Szociális, kádártervezés és nyoma.
Winnipeg, Man. 296 1/2 Main Street

Canadian Hungarian News
Kanadai Magyar Újság
is the leading Hungarian Newspaper with the largest circulation in the British Empire.
Issued every Saturday
Subscription Price
In Canada \$3.00
to foreign countries \$3.60
Office and printing plant
296 1/2 Main Street
Winnipeg, Man.

Kanadai Magyar Újság

Főszerkesztő: HORDÓSY IVÁN Editor

VOL. V. EVFOLYAM

WINNIPEG, MAN., 1928. SZOMBAT ÁPRILIS 7.

NO. 15. SZAM.

MEGÉRKEZTEK A KOSSUTH-ZARÁNDOKOK WINNIPEGRE

A JÖVŐ HETET A NYUGATI TELEPEK MEGLÁTOGATÁSÁRA SZÁNJAK — FOGADJUK MAGYAROS VENDEGSZERETTEL LATOGATOINKAT

Báró Perényi Zsigmond, a newyorki Kossuth zarándokok vezetője — amint vártuk is — vasárnap este 8 óra 15-kor kíséretével együtt megérkezett a winniepei CNR állomásra.

Az állomás környékét már jóval 8 óra előtt valósággal ellepte a város magyarsága, amely valóban gyönyörű példáját adta soha meg nem szűnő hazafiasságának. Mintegy 3-400 főnyi tömeg vorakozott fel az állomás épület szép csarnokaiba, melynek sorbaiban ott láttuk a winniepei m. kir. konzult és a különböző magyar egyletek és intézmények vezetőit.

Pontosan egy negyedik kilenckor begördült a CNR montreali expresse, amelynek külön kocijában báró Boronemiza Lipót és Paizs Ödön, a budapesti „Est” lapok szerkesztője kíséretében érkezett meg s báró Perényit itt fogadta Schebeck István m. kir. konzul üdvözlését, majd a kocsiból a felső peronra szállott, ahol Schebeck konzul bemutatta báró Perényi Zsigmondnak a konzulátus tisztviselőit, a Kanadai Magyar Újság szerkesztőjét, a Pannónia Western Canada Colonization Society és a magyar egyesületek vezetőit.

Ezután a kisebb magyar csoport az állomás csarnokába vonult, ahol a több száz főnyi magyarság hatalmas felzúgó éljennel üdvözölte a magyar nemzet Kanadába kiküldött képviselőjét.

A magyarság sorfalai között Schebeck István, m. kir. konzul lelkes szavakkal tölmécset a winniepei városa és Nyugatkanada magyarjainak szeretetteljes üdvözlését. Kifejtette a konzul, hogy Nyugatkanada magyarsága számtalanszor tanujelét adta régi és új hazájához való ragaszkodásának és bár az itteni magyarságot jövő egzisztenciája ehhez az országhoz fűzi, régi hazáját soha semmi körülmények között elfelejteni nem fogja.

Báró Perényi Zsigmond, volt m. kir. belügyminiszter közvetlen és meglepő válasza az üdvözlésre megköszönve Winnipeg város magyarjainak, hogy olyan szép számban jelentek meg fogadtatásukra és kérik magyartestvéreit, hogy szülőházuk ügyét ezúttal is szeretettel zárják szívköbe. Majd az egybegyűltekhez külön-külön is szólott és majdnem minden egyes jelenlevőhez volt néhány nyjas szava.

Ezután az első fogadtatás bevezetője és a vendégek szállásukra mentek. Hétfőn, április 2-án délelőtt báró Perényi Zsigmond hivatalos látogatásokat eszközölt a tartományi kormány minisztereivel és Thomas Geiley, bevándorlási főbiztosnál. Délelőtt 1 órakor a Fort Garry szállodában Schebeck István, m. kir. konzul ebédet adott a vendégek tiszteltetésére, az ebéd után a város polgármestere, a konzulátus ügyésze és egyéb angol előkelőségekkel magyartestvérek vettek részt.

A hivatalos ünneplés után délután 3 órakor a Royal Alexandra szállodában Schebeck István, Báró Lipthy Béla és Hordósy Iván rendezésében társadalmi jellegű összejövetel volt, amelyen a magyar vezetőemberekkel kívül Winnipeg városának

lehetőleg előbb személyiségei vettek részt.

Este fél 8 órakor Schebeck István, m. kir. konzul lakásán látta vendégül a bizottság tagjait, utána pedig a winniepei E. M. B. E. helyiségében gyűlt össze a város magyarsága, báró Perényi Zsigmond és kíséretének fogadtatására.

Kedden délelőtt a winniepei mezőgazdasági főiskolát és a Fort Garry vármegyei bizottságot látogatók és még néhány hivatalos helyen tartottak látogatást.

A bizottság a lehető legkellemesebb emlékekkel hagyta el Winnipeget kedden, 3-án délután, hogy tovább folytassa útját Nyugatkanada egyes nagyobb magyar telepeinek meglátogatására.

Báró Perényi Zsigmond elmondotta nekünk, hogy Winnipegre való érkezése előtt hosszab beszélgetése volt Mr. McKenzie King, birodalmi miniszterrel, Hon. Robert Forke, bevándorlási miniszterrel és Egan Államtitkárral, akik valamennyien a legmagabb elismeréssel nyilatkoztak a magyar bevándorlók kiváló tulajdonságairól, kifejezve ama reményüket, hogy Magyarország kivándorlói ezúttal is szívesen fogadják Kanadát másodikként hazájuknak választani.

Báró Perényi Zsigmond általánosan a legnagyobb elragadtatás hangján nyilatkozott arról a fogadtatásról, amelyben Kanada angol vezetői részvételű és örömmel állapította meg, hogy az angol magyar szimpátiák ebben a birodalomban is határozott és konkrét tényeket mutatnak fel.

Véleménye szerint a kanadai magyarságra különösen nagy szerep van, miután Kanada az egyetlen brit birodalom, ahol magyarok nagyobb és tekintélyesebb számban élnek, éppen ezért gyönyörű feladatot teljesítenek a brit és magyar barátság további kiépítésében.

— Szegény hazánk, Magyarország! — hitványoknál valamilyen néven nevezve magát, gyönyörű indult, de torzra változott mosollyal próbálta tagadni és vinni magával sokakat a világhosszra született lelkek közül a sötétségbe, melyet ő világhosszának nevez. Származás elméleteket hamisít, sejtetek retusál be a való fényképekbe, hogy takarja saját megdöbbenését az igazsággal s a földöntúli szemben és egészen hiteltelenségbe, kétségbe nálánál gyöngébb, de jobb sorsra érdemes embereket.

Balgaság volna nekik hinni, ne éppen senkit tervedésbe, az, hogy a hitet, tradíciókat, történelmet, hazát, nemzetet, eszményt, erkölcsöt tagadók a tudás köpenyével takarják szíven a tudó tudatlanságukat és a mult s jövő szépségétől megfosztott szánalmas mezletelenségüket. Ne ejtsenek tervedésbe többé senkit álokozódásuk, a tudás mázával bevont képtelen tervedéseik, kétségbeesztő tudatlanságuk.

A szemfényvesztés ideje lejárt, nézen mindenkinek nyitott szemmel az életbe, a történelmi multba vagy a közelmult eseményeibe. Ha Józán és van egy kis tudása vagy csak tiszta természetese esze, ezek nyomán indult el gondolatban és szíve-lelke szerint it-től, amikor az ég felé tekint és nem fojtja el lelkének kiáltó szavát: a hitet. Minden igazán kimagasló, nagy ember a történelem során, ha olykor ideig-óráig tévelygett is a titkok közt végül mégis hívő, mély lélekkel áttatott, igazi tudással meggyőződött hívő lett.

Jézus Krisztus élete történelmi tény és hogy itt volt s van közöttünk, mutatja a kereszténység... Húsvét van, higyük, adjuk át magunkat lelkünk kívánságának, a béis parancsnak és legyünk boldogok, emelked-

6.30-tól éjfélig Saskatoonban töltik az időt.

Kipling a következő napra, péntekre esik, ahol délelőtt 10 órától kezdve egész esti vonatindulásig maradnak a megbízottak.

Szombaton, 7-én délelőtt 10 órától délután 2 ig Regina-ban időznek, a vasárnapot, április 8-át pedig teljesen Stockholmnak szentelik.

Hétfőn, 9-én reggel 9-től délután 5-ig Otthonban, kedden délelőttől délután 4 óráig Előreban tartózkodnak, és szerdán 4.30-kor érkeznek Winnipegre és itt félórát töltöttek, amikor is továbbutaznak Toronto-ba, hogy a Kelet magyarságát is meglátogassák. Meg vagyunk győződve, hogy Nyugatkanada magyarsága azzal a hazafias érzéssel és magyaros vendégszeretettel fogadja szeretett szülőházának kiküldöttét, amelyről már annyiszor tanubizonyosat adott és ezúton külön is felkérjük az egyházközségeket, telepeket, egyesleteket és egyéb magyar szervezeteket és magánosokat, hogy a delegátusokat olyan jó szívvel lássák vendégül, hogy azok a legkellemesebb emlékeket vigyék vissza Magyarországra, cseinkaházánkban élő testvéreinkhez.

HUSVÉT

Akkor ünnepejjük, amikor a föld kezd től álomból életre ébredni. Amikor a sötét dermesztő halálból föltámad a napsugaras, nevető életre. A hosszú bűjt sötét bitora és nagypéntek súlyos gyásza után, a megkínzott, reménye vesztett lélekben feltámad a végre a várva-várt hajnal, melynek fuvallata, ha bármily hűvös is, nem dermeszt többé, hanem gyógyítólag hat a várakozás lázában égő lélekre. A végtelen várazaások éjszakája után a felkelő nap vonzó fényében roppant tá, óriásná válya feltűnik a kereszt, amelynek nincs árnya többé, csak fénye és tul minden földi, véges dologon ott áll az ég és föld között, betöltve a szemhatárt, láthatatlanul és mégis minden lélekbe izzón bevilágítva s a tudás fokáig érezhetően, ő, a Feltámadott, Krisztus a Megváltó!

A szkepticizmus, a hiteltelenség, mely felvilágosultnak nevezte magát, gyönyörű indult, de torzra változott mosollyal próbálta tagadni és vinni magával sokakat a világhosszra született lelkek közül a sötétségbe, melyet ő világhosszának nevez. Származás elméleteket hamisít, sejtetek retusál be a való fényképekbe, hogy takarja saját megdöbbenését az igazsággal s a földöntúli szemben és egészen hiteltelenségbe, kétségbe nálánál gyöngébb, de jobb sorsra érdemes embereket.

Balgaság volna nekik hinni, ne éppen senkit tervedésbe, az, hogy a hitet, tradíciókat, történelmet, hazát, nemzetet, eszményt, erkölcsöt tagadók a tudás köpenyével takarják szíven a tudó tudatlanságukat és a mult s jövő szépségétől megfosztott szánalmas mezletelenségüket. Ne ejtsenek tervedésbe többé senkit álokozódásuk, a tudás mázával bevont képtelen tervedéseik, kétségbeesztő tudatlanságuk.

A szemfényvesztés ideje lejárt, nézen mindenkinek nyitott szemmel az életbe, a történelmi multba vagy a közelmult eseményeibe. Ha Józán és van egy kis tudása vagy csak tiszta természetese esze, ezek nyomán indult el gondolatban és szíve-lelke szerint it-től, amikor az ég felé tekint és nem fojtja el lelkének kiáltó szavát: a hitet. Minden igazán kimagasló, nagy ember a történelem során, ha olykor ideig-óráig tévelygett is a titkok közt végül mégis hívő, mély lélekkel áttatott, igazi tudással meggyőződött hívő lett.

Jézus Krisztus élete történelmi tény és hogy itt volt s van közöttünk, mutatja a kereszténység... Húsvét van, higyük, adjuk át magunkat lelkünk kívánságának, a béis parancsnak és legyünk boldogok, emelked-

ban gyászolt a lelkünk, — akkor jögnünk van részt kért a feltámadás győgyítő örömeiből és felemelni könyvekben tisztult, a meglátás, megértés, beteljesedés nagy örömeitől ragyogó szemünk, melyben a lelkünk ki: Krisztushoz, a Feltámadotthoz, a Megváltóhoz.

Véreim, maradjék magyarok, Húsvét van, azétszóródott, a világ minden tájára került megtépett magyarok, a mi lelkünk harangjai, melyek pusztító viharok után elnémultak, most még némán állanak, de nem hangjuk vesztették. Mi még a hosszu nyaghetünkkel éljük, bár, mintha 'nagypéntek elmult volna már, de az angyal nem jött még el, hogy elhengeritse a nehéz követ a

szírók, melyben Magyarország pihen; Krisztus szavai után tudjuk már, hogy nem halt meg, csak alszik mélyen és győtrőn és várja, hogy fia imádsággal hittel, hívő lélekkel s küzdelmes, kitartó akaratu munkájával szelidült hősi vitézséggel siettesse, várják új életre ébredését: Feltámadását.

Készüljünk! De vigyázzunk, hogy disszonáns hang meg ne zavarja a harangjait, — a szent pillanat közeleg, amikor a lelek elnémult harangjai zugva fognak megszólalni és összecsendeni a beteljesülés roppant örömeiben, azon a nagy ünnepen, Magyarok Húsvétján, felfeszített, megkínzott országunk dicső feltámadásán.

BERCZY SAROLTA

Kulturális nemzetiségi verseny lesz júniusban Winnipegben

Az „Ujkanadások” népművészeti ünnepélyére, melyet ez év június 17-től 24-ig egy teljes héten át rendeznek a winniepei Royal Alexandra szállodában és a Walker Színházban, nagyban fognak részt a különböző nemzetiségek között ott látjuk a svédeket, norvégeket, hollandokat, magyarokat, románokat, szerbeket, oroszokat, ukránokat, csehek, olaszokat és lengyeleket.

Magyar részről Mohalek Dező, winniepei magyar gondnokművész és Mrs. Mohalek, énekművész nőgnak szerepelni, ezenkívül tervbevetők a csárdásnak, palotásnak magyar nemzeti viseletben való bemutatását, magyar népdaloknak hegedűn, gondnokán s zongorán való előadását és több művészi zene és előadást.

A románok részéről Rev. Ghena'li Ghiorgiu állít össze énekeket, a szerbek bemutatják a „kolót” és a tambu-

Mussolini a magyar határok revízióját követeli

Lord Rothermere Rómában járt Mussolininál. A látogatásról hatalmas cikkben számol be az angol ujságsírály a „Daily Mail” hasábjain. A jelentésekben, amelyek kábel útján érkeztek Londonból New Yorkba, arra a megállapításra kell jutnunk, hogy Lord Rothermere római látogatása szorosban összefüggött a trianoni szerződés revíziójának kérdésével. Mussolini nyilatkozott Lord Rothermere akciójáról és ez a nyilatkozat politikai szenzációja egész Európának, mert az olasz diktátor kijelentette, hogy Magyarországnak nem geográfiai, hanem néprajzi határokkal van szüksége. A néprajzi határ azt jelenti, hogy azt a kétmillió magyart, akik a mai magyar határokkal összefüggő területeken laknak, tehát a Rothermere térkép magyarjait Mussolini szerint vissza kell adni Magyarországnak.

— A magyarok — jelentette ki Mussolini — lovagias nemzet. Mi olaszok tiszteljük a magyar nemzetet. Ellenünk harcoltak a világháború alatt ez azonban nem akadályozta, hogy el ne ismerjük és ne méltányoljuk jutalajládságaikat. Ma komoly barátság van Olaszország és Magyarország között. Európa békéjének nem áll érdekében, hogy egy ilyen nemzetet egy nyilvánvaló igazságtalanság maradó érzésével deprimáljanak. A békeszerződés szentességét érvényben kell tartani, és a principium azonban nem akadályozza, hogy ne módosítsák a békeszerződés any részleteit, amelyek gondos vizsgálat után a módosítást kívánatosnak mutatják. A békeszerződés nem koporsó. A történelem folyamán nem volt még békeszerződés, amely örökkévaló lett volna.

Lord Rothermere cikke részletesen foglalkozik Mussolini teljesítményeivel. Neki tudja be, hogy megmentette a bolsevik veszedelemtől a szilárd fasiszta uralommal Nyugat Európát.

— Nem lehet kétség azíránt — írja — hogy mi lesz a jövő nemzedéknek ítélete teljesítménye felett. Korunk legnagyobb alakja: Mussolini előreláthatólag ép úgy dominálni fogja a huszadik századot, mint ahogy Na poleon dominálta a XIX. századot. Büszke vagyok arra, hogy a „Daily Mail” volt az első lap Angliában és Olaszországban kívül az egész világon, amely igazi képet nyújtott munkájának egészségességéről és tartósságáról.

Alakítsunk Rothermere bizottságokat!